

INTRODUCERE ÎN TEMA 6

În această temă a modulului II se va discuta despre: IFRS 1 – PRIMA CERERE

IFRS 1 oferă derogare de la aceste obligații în cazuri specifice unde costurile de conformare ar fi mai mari decât beneficiile derivate pentru beneficiarii de declarații financiare și de asemenea interzice aplicarea retroactivă IFRS dacă ar necesita o evaluare subiectivă din partea conducerii (managementului).

Atunci când o companie adoptă IFRS pentru prima dată trebuie să facă o declarație explicită și fără rezerve de respectare a IFRS.

IFRS 1 este aplicat atunci când IFRS/IAS sunt adoptate pentru prima dată dar nu atunci când o entitate care folosește deja IFRS face modificări ale principiilor sale contabile.

IFRS solicită ca toate valorile și obligațiile cerute de standarde să fie admise și reclasificate conform celorlalte politici contabile și ca declarațiile să nu admită bunuri sau obligații nerecunoscute de standarde. IFRS solicită de asemenea o declarație care să arate impactul tranziției de la anterioarele politici la IFRS asupra poziției financiare, performanțelor financiare și încasările de lichidități, precum și un tabel de echilibrare a echității raportate conform politicilor anterioare la echitatea raportată conform IFRS.

Excepții de la aplicarea retrospectivă a unor IFRS

Standardele permit excepții opționale și obligatorii de la aplicarea a IFRS. Standardele interzic aplicarea retroactivă pentru :

- nerecunoașterea valorilor financiare sau obligații
- contabilitate strictă
- estimări